

שלום מנחם.

בגילך היום, 17, רואים היטב שהתחזקת, אתה נער מוצק ובריא, את טוב-הלב מאז ילדותך רואים בפניך, את הרוך המסויים אתה משתדל להסתיר, ואפשר להבין, אבל לפי הידיים והגב החסונים אפשר להעריך שעגל בן שלושה חודשים אתה מניף מעבר לגדר, מבלי להתאמץ.

מנחם, הגיעה אלינו השמועה שבני גילך לערך, ואתה עימם, מהמושבים כאן בסביבה ובית זייד, אוהבים לקפוץ ביחד על הרכבת התורכית (עתה אנגלית), או "רכבת העמק" כפי שקוראים לה, להתערב בין הנוסעים, בין הסלים העמוסים והתרנגולות המקרקרות, להפגין את נוכחותכם האיתנה בעברית חדשה, ואם יד מונפת עליכם מכל מיני סיבות של העת בעיקר, אתם משיבים בעוצמה. בקיצור מנחם, עלילות המושבניקים הצעירים ברכבת, בעמק ובלב.

אז ככה מנחם, מבקש לעדכן אותך בעיניי הרכבת, משום שסיפורי הרכבת שסיפרת לנו, העלו חיוך זיכרונות רחב על פניך, אני חושב שזה קשור למי שאתה בעיקר, איש אדמה בנפשו ובגופו, שנחשף קמעה לבשורת העולם הגדול, והרכבת החדשה והעצומה, מביאה בתרועה רמה את הבשורה הזו.

כן מנחם, אז הרכבת שבה ונוסעת בעמק, ממגדל המים במרכז המושב אפשר לראות אותה מופיעה מתחתית הכרמל-כפר יהושע, ונעלמת לכיוון עפולה, וההיפך כמובן. אבל יש כמה הבדלים הנובעים מהזמן, ראשית היא צבועה חזק ובולט, שנית היא רק מופיעה וכבר נעלמת, והעיקר, משלמים אחרת לגמרי; לא עניין המטבעות, ולא האיש מאחורי הרשת, בקופה, אלא יש לך פגישה עם מכונה שסופרת ונוקבת, וכרטיס אשראי שמשלם, בכלל העניין הזה שיכולים לנסוע עד תל אביב בלי פרוטה בכיס, הוא משגע, לוקח זמן להתרגל.

בסדר, אז עברת מכונה שמתקשרת, העיקר שתגיע לרכבת בזמן, חייב בזמן ומדויק, כי אין בערך. אין לחכות למיכאל וחיים שכבר קושרים את הסוסים ומגיעים, זה לא קיים יותר. 8.46 מגיעה, ב 8.48 עוזבת, מן חוסר התחשבות, יהירות מנהלים גבוהים, לאן ממהרים!? מנחם, אתה מאמין שמתל-שמים (כפר יהושע) לחיפה מגיעים ב 16 דקות?!, מטורף לגמרי, לא מספיקים לראות את הביצות והנרקיסים, לראות מה זרעו ונובט בכפר יהושע, לא מספיקים לרדת לאסוף פטריות בחורף כשרואים אותן לאלפיהן, ממש בזבז של נסיעה לחיפה, סתם לעלות ולרדת מהר, ומה עשית בדרך? כלום!

אהה כן, והגשרים הארוכים. מנחם, אתה לא מבין את הקטע, חוץ מגשר קטנצ'יק, שלוש קשתות אבן, שבנו שם מעל הקישון בצומת ג'למי, כבר הראו ב 1908, המהנדסים הגרמנים שתיכננו, שאפשר בלי גשר, שצריך בלי גשר כי רוצים להיות קרובים, רוצים להריח, רוצים לשמוע את רחש הסוף והעשב, רוצים כמעט להרגיש, אז גשרים, כ"כ גבוהים? ציפורים עפות תחתיהם, מנחם אתה לא מאמין!

אז זהו מנחם, התרפקת על רכבת העמק, ככל שעברו השנים בלעדיה, התקשיף להאמין שהיא תשוב, אז היא שבה, מהירה מאוד, כמעט מרחפת, תענוג. ואתה יודע מה מנחם, אני מאמין ואפילו יודע מהיכרותי אותך, שהיית נהנה לנסוע בה, אפילו גאה אני בטוח להדביק אפך אל החלון, להשקיף ולחייך.

היה בטוב אבא, בעז